

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ляшенко Ольги Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини шостої статті 19, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
23 квітня 2019 року
№ 112-2(П)/2019

Справа № 3-108/2019(2501/19)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ляшенко Ольги Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини шостої статті 19, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Ляшенко О.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України

(конституційності) положень пункту 2 частини шостої статті 19, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з положеннями Кодексу, що їх оспорує автор клопотання, малозначними справами є справи незначної складності, визнані судом малозначними, крім справ, які підлягають розгляду лише за правилами загального позовного провадження, та справ, ціна позову в яких перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; суддя-доповідач відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що положеннями пункту 2 частини шостої статті 19, пункту 1 частини другої статті 394 Кодексу його позбавлено права на касаційне оскарження судового рішення, чим порушено приписи статті 3, частини першої статті 8, частин першої, другої, четвертої статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

До конституційної скарги долучено копії рішення Автозаводського районного суду міста Кременчука від 1 жовтня 2018 року, постанови Полтавського апеляційного суду від 6 грудня 2018 року, ухвали Верховного Суду від 25 січня 2019 року. Стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Кодексу, автор клопотання посилається на Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта

права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Як вбачається зі змісту конституційної скарги, Ляшенко О.В. не погоджується із законодавчо встановленим обмеженням щодо оскарження в касаційному порядку судових рішень у малозначних справах, вважаючи його таким, що перешкоджає реалізації права на судовий захист, гарантованого частиною першою статті 55 Конституції України. Однак твердження автора клопотання про порушення права на касаційне оскарження судового рішення є хибним, оскільки зазначеною статтею Основного Закону України не передбачено такого права. Аналіз конституційної скарги, долучених до неї копій судових рішень судів першої та апеляційної інстанцій дає підстави для висновку, що Ляшенко О.В. реалізувала право на судовий захист, гарантоване частиною першою статті 55 Конституції України.

Про очевидну необґрунтованість конституційної скарги свідчить також те, що викладене в ній автором клопотання власне розуміння припису пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України щодо „забезпечення касаційного оскарження рішення суду“ є помилковим. Згідно із вказаним положенням Основного Закону України право на касаційне оскарження судового рішення забезпечується у визначених законом випадках. Отже, відповідно до Конституції України питання визначення випадків касаційного оскарження судового рішення належить до повноважень Верховної Ради України (пункт 3 частини першої статті 85, пункт 14 частини першої статті 92 Конституції України).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ляшенко Ольги Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини шостої статті 19, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**